

Z historie českého stolního tenisu – 25. Díl

Před sametovou revolucí

Do sezony 1988/1989 vstupovaly hráčky Spartaku BS Vlašim jako čerstvé vítězky Poháru mistrů evropských zemí. Bylo to teprve podruhé a současně také naposledy, kdy se český klub z vítězství v této prestižní soutěži v ženské kategorii radoval. Svěřenkyně trenéra Zdeňka Švába porazily v semifinále mnohonásobného vítěze Statisztiku Budapešť a ve finále přehrály také nizozemského obhájce trofeje TTV Dextro Avanti Hazerswoude v čele s Bettine Vriesekoopovou. Trojice Kocová, Masaříková a Davidková soupeřky rozdrtila bez ztráty jediného setu 5:0.

Poslední „předlistopadové“ mistrovství Československa se hrálo v prosinci 1988 v Dunajské Středě. Oba tituly v singlu putovaly do Lokomotivy Bratislava zásluhou Tomáše Jančího a Renáty Kasalové. Veliký úspěch ovšem zaznamenal teprve sedmnáctiletý Petr Korběl, který po semifinálové prohře s Grmanem vybojoval bronzovou medaili.

Poprvé v historii se vyhlášovala anketa Stolní tenista roku. Ovládla ji Marie Hrachová před Renátou Kasalovou a Alenou Šafářovou. Trenérem roku se stal Zdeněk Šváb, družstvem roku Spartak BS Vlašim a talentem roku Sabina Martincová.

Na mezinárodních turnajích se blýskl vítězstvím v rumunské Kluži Tomáš Jančí, družstvo žen si odvezlo stříbro a další čtyři medaile byly bronzové. Hrachová s Kasalovou přivezly také bronz z mistrovství Jugoslávie, družstvo žen z mistrovství Francie stříbro (za Čínou) a mix Jančí – Kasalová bronz.

Pomalou ale jistě končila také éra mezinárodního mistrovství Československa. V únoru 1989 v Ostravě to ovšem ještě nikdo netušil. V moderním Paláci kultury a sportu ve Vítkovicích se představila absolutní evropská špička. A domácí reprezentace se v silné konkurenci neztratila. Miroslav Cecava skončil ve dvouhře bronzový, stejně jako Marie Hrachová. Družstvo žen vybojovalo stříbrné medaile a dařilo se i ve čtyřhrách. Hrachová s Kasalovou vyhráli ženský debl, Panský s Jiřím Javůrkem skončili druzí, podobně jako mix Panský – Hrachová.

Na světovém šampionátu v Dortmundu jsme na medaili nedosáhli. Pouze Švédové a Němci dokázali konkurovat asijským hráčům a hráčkám, zejména pak Číňanům. Družstvo žen ve složení Hrachová, Kasalová, Šafářová obsadilo sedmou příčku a bylo po Maďarsku druhé nejlepší z Evropy. Muži skončili sedmnáctí, což mělo k úspěchu daleko. Ze soutěží jednotlivců vynikal pouze postup Aleny Šafářové do osmifinále, kde prohrála s Číňankou Qiao Hong.

Po světovém šampionátu zaznamenal další vynikající výsledek Tomáš Jančí. Na mistrovství Japonska se probojoval až do finále singlu. Porazil Francouze Chilú, japonského obránáře Macušitu, Číňana Yu Shentonga i Švéda Karlssona. Nestačil až na dalšího Číňana Ma Wengeho.

Ženy obhájily stříbro

V sezoně, kterou v listopadu 1989 poznamenaly razantní změny v celé společnosti a pád komunismu, si stále ještě českoslovenští reprezentanti na nedostatek turnajů stěžovat nemohli. A tradičně se blýskli i několika skvělými výsledky. V polské Poznani skončilo družstvo žen druhé za Francií a další tři bronzové medaile přidali Jiří Javůrek s Renátou Kasalovou v singlu a pár Jančí – Kasalová v mixu. Na kvalitně obsazeném mistrovství Rakouska se vytáhnul Petr Korběl, který až ve finále dvouhry prohrál s Dimitrijem Mazunovem z Ruska. Stříbrný skončil také mix Vími – Mihočková, bronzový pak Korběl – Žatková.

Hrachová o sobě dala vědět na mistrovství Anglie v Manchesteru. Po vyřazení dvou jihokorejských hráček, Angličanky Gordonové a francouzské Číňanky Wang, prohrála až ve finále dvouhry s Japonkou Hošinovou. Ve čtyřhře pak získala druhou stříbrnou medaili společně s Kasalovou.

Jubilejní 20. ročník turnaje TOP 12 v Hannoveru přinesl systémovou změnu. Poprvé se nehrálo systémem každý s každým. Vedení ETTU podleho žádostem ze strany hráčů, pro něž bylo jedenáct zápasů ve třech dnech neúnosně fyzicky náročné. V roce 1990 se hrálo ve dvou šestičlenných skupinách a následovalo semifinále a finále. Postupně ještě došlo k několika dalším změnám systému, ovšem už nikdy se systémem každý s každým nehrálo. V Hannoveru skončila Šafářová ve své skupině třetí, Hrachová pátá a Kasalová šestá. Do semifinále se tedy žádná z nich neprobojovala.

Pozice mezi evropskou elitou však československé družstvo žen potvrdilo na šampionátu v Göteborgu, kde obhájilo stříbrné medaile. Škoda, že se tento týmový úspěch nepodařilo podpořit další medailí v individuálních soutěžích. V družstvech trojice Hrachová, Kasalová a Šafářová porazila ve skupině Itálii, Rumunsko, Anglii, Německo a Jugoslávii. V semifinále si poradila s Nizozemskem, bohužel poslední krok k titulu opět neudělala. Tentokrát byly nad síly československých hráček Maďarky. Muži obsadili devátou příčku. V soutěžích jednotlivců postoupila Hrachová do osmifinále, kde prohrála s Rumunkou Badescuovou, smíšený pár Jančí – Kasalová ve čtvrtfinále nestačil na belgicko-maďarskou dvojici Saive – Wirthová.

Svojí proměnou prošla také Evropská liga. V ročníku 1989/1990 československý tým poprvé v historii sestoupil ze Superdivize. O rok později se mezi elitu vrátil, ovšem to už docházelo k reorganizaci. V sezoně 1990/1991 se hrály soutěže dvě. Jedna pro smíšená družstva a jedna ryze ženská. V té se československému týmu podařilo probojovat až do finále a obsadit druhé místo za Maďarskem. Od další sezony už hrály celky mužů a žen odděleně, bohužel, české týmy v roce 1992 na několik let z elitní Superdivize vypadly.

